

ke, hvem der har fundet på Enhedslistens plan, som pompøst kaldes en ny strategi for fred i Irak, men jeg vil sige til hr. Rune Lund, at hvis jeg var medlem af Enhedslisten, så ville jeg gå lidt forsigtigt omkring med den, den skulle meget nødig ud i et større forum.

Punkt 1 siger, at alle udenlandske styrker skal hjem straks. Hvis vi nu forestiller os, at det sker – Enhedslisten vil nok tillade, at de knap 150.000 mand lige får en uges tid til at pakke kufferter, det bør de kunne nå – så er de ude næste fredag, det vil sige den 1. juni. Den 1. juni går Enhedslisten så i gang med det egentlige projekt. Fagbevægelsen skal styrkes, græsrodderne skal i gang med spændende projekter, et demokrati skal bygges op fra neden, kvindeorganisationerne skal på banen, der skal gang i beskæftigelsen, og man skal have vand og el.

Når det er klaret, kommer den store fredskonference. Jeg er ikke helt klar over, hvor i Bagdad den skal foregå, men det ved Enhedslisten sikkert nok, ellers finder græsrodderne ud af det. Alle skal med i konferencen, sunnier, shiaer, kurdere, militser, stammeledere og fagbevægelse. Efter konferencen skal alle, der har begået krigsforbrydelser, stilles for en domstol og dømmes. Det gælder, skriver Enhedslisten, alle dem, der har begået overgreb mod civile. Men vi hviler ikke på laurbærene, vi skal hurtigt videre, nu til oprettelsen af en sandhedskommission, som skal sikre oprejsning og erstatning til alle ofre. Det er en ædel tanke, og jeg håber også, at det projekt lykkes.

Her i Danmark skal vi også i gang. Vi skal forbedre Iraks miljø, og vi skal oprette en irakisk ombudsmandsinstitution. Der foreslår Enhedslisten, at det bliver Dansk Institut for Menneskerettigheder, der ordner det, og der er jeg sikker på, at sagen vil være i gode og trygge hænder.

Endelig skal vi så hente 10.000 irakiske flygtninge herop. Med det antal synes jeg nok, at Enhedslisten virker lidt fedtede og inhumane; det skuffer mig, at man ikke har sat et højere antal, det havde jeg forventet. Men jeg vil dog i parentes bemærke, at jeg ikke helt forstår, hvorfor nogen på det tidspunkt, hvor Enhedslistens projekt har kørt lidt, overhovedet vil flygte fra Irak. Det skulle der ikke være nogen særlig anledning til.

Jeg tror ikke, vi støtter forslaget.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Jeg beklager meget over for hr. Søren Espersen, at vi har fremlagt nogle visioner for, hvordan vi

mener at tingene burde være i Irak, og for, hvordan vi mener man kunne skubbe tingene i den rigtige retning. Hvis hr. Søren Espersen læser indledningen, så vil hr. Søren Espersen også se, at vi siger, at vi ikke gør os naive forhåbninger; vi ved godt, hvordan situationen ser ud i Irak i øjeblikket.

Det, vi kan se, er jo lige præcis, at den strategi, som også hr. Søren Espersen støtter, ikke går særlig godt. Der er borgerkrig – et land i total opløsning, i totalt kaos. Er det ikke en anledning for hr. Søren Espersen til ligesom at stille sig selv spørgsmålet, om man ikke i virkeligheden burde vælge en ny strategi, der virker? For den strategi, der bruges i øjeblikket, virker jo overhovedet ikke.

KL 17.25

(Kort bemærkning).

Søren Espersen (DF):

Nej, men altså, jeg vil sige, at det her projekt er så enfoldigt og så naivt, det håber jeg også fremgik af min ordførertale, at jeg faktisk mener – og det synes jeg ikke man kan tillade sig at sige i ret mange sammenhænge – at det er spild af Folketingets og regeringens tid, at man skal bruge energi på overhovedet at sætte folk i gang med at besvare noget som det her.

Det er altså så naivt at forestille sig, at de udenlandske tropper kan komme ud af Irak straks, og at så vil alle de her ting med græsrodsbevægelser og kvindebevægelser, som hr. Rune Lund skildrer, gå i gang. Altså, kan vi ikke blive fri for at skulle forholde os til den slags? Jeg synes, det er spild af tid.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Man kan sige, at nu har vi andre jo siden 2003 måttet slæbe rundt med Dansk Folkepartis og regeringens fuldstændig naive og fejlslagne strategi for Irak. Vi har gentagne gange måttet have debatter her i salen, fordi Dansk Folkeparti og regeringen har ført en strategi, som er endt med, at 655.000 irakere er døde, at Irak er et land i total opløsning, et land endt i borgerkrig med vold, mord, kidnapninger, voldtægt. Det er den strategi, som vi har måttet diskutere i over 4 år.

Så er vi nogle, der kommer og siger: Det her går på en forkert måde, er der er ikke nogen andre måder, man kunne gøre det på? Så fremlægger vi nogle visioner, nogle forslag til skridt i den rigtige retning. Det synes hr. Espersen så er useriøst. Jeg synes, at den måde, som regeringen